

Ayağıma Takılıyor Yalnızlık

– GamzeYAĞMUR · 26 Şubat 2014

Balkondaki çiçeklerimin üzerine birazdan
Karanlık inecek
Gecenin hüznü nazlı nazlı yaklaşacak yanına
Göremeyeceğim renklerini sardunyalının
Hepsi siyaha bürünecek, sarısı beyazı, kırmızı
Hepsi aynı renk.

Yarasalar geçecek gözlerimin önünden
Yalnızlığım gibi kirpiklerime asılı kalacaklar yeniden
Ve ağlamamak için dudaklarımı ısıracağım
Kanayacak harf harf cümleler.
Karşı evlerin ışıkları yanmaya başlayacak
Telaşla çekilecek perdeler
Arkasında kalacak mutlu ve mutsuz yüzler
Sabaha karşı unutulacak mı dertler?

Engel olamadığım u/mutsuzluklara sitem edeceğim
Boğazıma yumruk olan isyanımı öksüreceğim
Boğulurcasına,
Şımarık çocuk gibi eteğimden tutan yalnızlığımdan
Kaçıp kurtulacağım
Ayağıma dolanan şansızlığımla savaşıcağım ve
Elimi bırakıp,
Dönmemek üzere uzaklaşacağım kendimden.

Yalnızlığımın gölgesi vuracak cama
Nefesimi tutup tuvaldeki model olacağım
Uzun uzadıya seyredeceğim kendimi hayranlıkla
Kusursuz yalnızlığımı beğeneceğim ukalaca
Yüz ifadelerim ay ışığından saklayıp
Derin çizgilerime gömölüceğim yıllardan kaçarak
Ayağıma takılırken yalnızlık
Üstüne basıp uzaklaşacağım koşarak.

Kendi dünyama çekileceğim suskunluklarım yanımda

Gerçeklerim karşılayacak merasimle kapıda
Ve yüzleşeceğim her şey sus pus
Mavi hayallerimin uyku saati yaklaşacak yavaş yavaş
Göz kapakları ağır.
Bu gecede erkenciler
Beni tek bırakıp yine köşelerine gidecekler .

Masada duran muma takılacak gözlerim
Fersiz sönmek üzere .
Ay'ın önünde kümelenmiş yine bulutlar
Yıldızlar yok
Dileklerimi erteleyeceğim başka gecelere.

"Balkondaki sardunyelerimin üzerine karanlık düşecek bu gecede
Hepsi de yalnızlığım gibi aynı renkte"

Şiirime Ses olan ÜNALAN hocama, çok teşekkürler

Gamze YAĞMUR